

πολιτικῇ· τὰ ἀξιώματά, ὧν προεξήρχε, καὶ τὰς ὑπηρεσίας, εἰς ἃς ὑπεβλήθη, διεξήγαγεν εὐσυνειδήτως ὡς φρόνιμος καὶ τίμιος ἀνὴρ, ἐπετέλεσε τὸ καθήκον του καὶ πάντοτε ἀπέσχε πύσης βλαδιουργίας.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑμῶς αὐτοῦ λίαν συνετέλεσε οὐ μόνον ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ χρηστότης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱστορικὸν ὄνμα, ὅπερ φέρεται, καὶ τὸ ὅποιον ἐνθυμίζει εἰς ὅλους τοὺς δημοκρατικούς τὸν γενναῖον ἐκείνον καὶ ἀξιοθαύμαστον ἄνδρα, ὅστις ἡγούμενος τῶν στρατιῶν τῆς πρώτης δημοκρατίας ἐδρεφε τόσας νίκας καὶ κατόπιν ὡς δημοκρατικὸς καὶ φιλόπατρις ἀνὴρ παρέσχε τόσα δείγματα τοῦ ἀνδρικοῦ αὐτοῦ φρονήματος.

Ὁ Σαδι-Καρνώ ἐγενήθη τῇ 11. Αὐγούστου 1837 ἐν Λιμὸς ἐκ πατρὸς, ὅστις ἀνῆκε μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἠρνήθησαν νὰ ὀρκισθῶσι πίστιν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν Λουδοβίκον.

Φιλίππον. Ὁ πατὴρ τοῦ Σαδι-Καρνώ ἀπὸ τοῦ 1850 μέχρι τοῦ 1860 μέλος ἐνεργὸν τῆς ἀντιπολιτείας, ἐγένετο εἰς τῶν πρώτων ἰσοβίων γερουσιῶν, οἵτινες ἐδημιουργήθησαν διὰ τοῦ νέου δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Τὸ γῆρας καὶ τὸ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ παρελθὸν τῇ ἐξήσφάλισαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν ὁλοκλήρῳ τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ ἐὰν ἀκόμη ὡς σύνοικος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐν τοῖς μεγάροις τῶν Ἠλυσίων ἐξασκήσῃ ἐπ' αὐτὸν ἐπιρροήν τινα, αὕτη βεβαίως θὰ ᾔηνε εὐεργετικὴ διὰ τὸ ἔθνος. Καὶ αὐτὸς ὁ Σαδι-Καρνώ ἦτο μέχρι τοῦδε μέλος τῆς Γερουσίας. Τὸ στάδιον αὐτοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1870, ὅτε τῇ ἐκτολῇ τοῦ Γαμβέττα εἶχε διοργανώσει τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν ἐν Νορμανδίᾳ. Κατόπιν διωρίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν

δημοσίων ἔργων ὑπὸ τὸν Φρεϋσινέ. Τὸ ὑπουργεῖον Γαμβέττα εἶχε σχηματισθῇ ἄνευ αὐτοῦ, ἀλλὰ κατόπιν πάλιν συμπεριελήφθη ὑπὸ τοῦ Βρισσὼν ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Φρεϋσινέ, οὕτως ὥστε δύναται τις νὰ εἰπῇ, ὅτι ἀπέκτησεν ἀρκούσας γνώσεις περὶ τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως.

Ὁ Σαδι-Καρνώ συνεζεύχθη πρὸ εικοσαετίας τὴν θυγατέρα τοῦ γνωστοῦ πλουτολόγου Δουπὼν-Ουάϊτ, εἶνε πατὴρ τεσσάρων τέκνων, τριῶν υἱῶν καὶ μιᾶς θυγατρὸς, συζύγου τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Διζὼν Κουνισέ, ὅστις μετὰ τὸν γάμον του μετωνομάσθη Κουνισέ-Καρνώ. Ὁ γαμβρὸς οὗτος βεβαίως δὲν θὰ ᾔηνε ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ Γρεβύ καὶ ἐλπίζεται πλεόν νὰ λησμονηθῇ τὸ παγκόσμιον ἀποκτήσαν φήμην τραγοῦδι ἐκείνο τῶν παρισιανῶν ἀγυιοπαίδων:

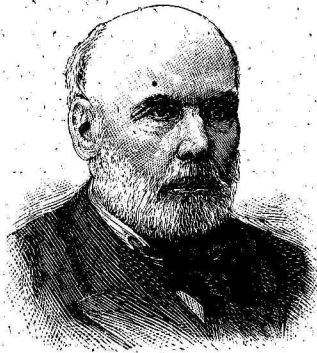
Ab, quel malheur d'avoir un gendre!

Καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ νέου προέδρου, ὁ μηχανικὸς Ἀδέλφος Καρνὼ, ζῶν μακρὰν πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας, οὐδεμίαν θὰ δώσῃ ποτὲ ἀφορμὴν εἰς παράπονα ἐκ μέρους τῶν ῥιζοσπαστῶν, οἵτινες δὲν παύονται ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ Φερρὺ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν ὀλίγα τινα καὶ περὶ τῶν

ἄλλων κυρίων προσώπων, ὧν αἱ ἐνέργειαι ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς πορείας τῆς πολιτικῆς ταύτης κρίσεως ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ὡς ἐκ τούτου ἀπέκτησαν σχετικὴν τινα σπουδαιότητα καὶ ἔγιναν ἀντικείμενον παγκοσμίου περιεργείας.

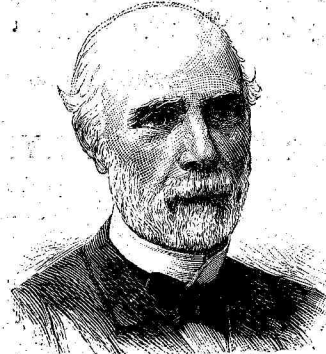
(ἔπειτα συνέχεια.)

ΓΡΕΒΥ.

ΦΕΡΡΥ.

ΦΡΕΥΣΙΝΕ.

Σ Α Π Φ Ω.

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.)

I.

Κατὰ τινα τῶν τελευταίων θερινῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους 595 π. Χ. οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς ἐν Λέσβῳ Μιτυλήνης ἔμμενον ὀλίγας ἡδὴ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ὥρας κεκληρισμένοι ἐν ταῖς δροσεραῖς κατοικίαις των, ὅσοι δὲ ἦσαν ἠναγκασμένοι, ἐνέκᾳ τῶν συνήθων τῆς ἡμέρας ἀσχολιῶν, νὰ διατρέχωσι τὰς ἑδούς, συχνάκις παρέμέριζον ὑπὸ τὰς στενάς τῶν μεμονωμένων οἰκημάτων σκιὰς, ὅπου ἀνεπαύοντο ἐπὶ μικρὸν νωθροὶ καὶ ἀπνηυθμένοι. Οἱ προσορμίσαντες τὰ πλοῖα τῶν ναῦται, ἐβαρύνοντο ν' ἀποβῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἔμμενον ἐν ἀπύρῳ κοιτούμενοι ὑπὸ τὰ ἐδώλια, ὅπως ἀποφύγωσι τὰς καυματηράς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, ἐνῶ οἱ ἀγχοφόροι καὶ οἱ ἄλλοι ἐν τῷ λιμένι ἐργάται ἦσαν παραδεδομένοι εἰς ἀναπαυστικὴν νάρκην εἴτε ὑπὸ τὴν σκιὰν νεωκληθέντων πλοιαρίων, εἴτε ὑπὸ τὰς καστανέας τῆς καταφύτου προκυμαίας. Ὁ καταθλιπτικὸς καύσων ἐπέχυσε πανταχοῦ εἰς τὰ περίε

γενικὴν ἀποχαύνωσιν καὶ βαθεῖαν σιγὴν. Ἀνὰ τὴν ἀπωτέρω ὑπαιθρὸν χώραν ἐφαίνετο ἡ ἀτμόσφαιρα ὡσεὶ ἀσπαίρουσα ἐν κυματισμοῖς πυρός.

Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκίαις, εἰς ἃς δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ τὸ βλέμμα τῶν διαβατῶν, τὴν αὐτὴν ἦσκει ἐπενέργειαν ἡ ἐκτακτος τῆς ἡμέρας θερμότης. Ἐξαιρουμένων τῶν θεραπαυνίδων καὶ τῶν δούλων, εἰς οὓς ἦν ἀνατεθειμένη ἡ διευθέτησις τῶν τοῦ οἴκου ἐν γένει καὶ οἵτινες περιεφέροντο ἐν τοῖς μαγειρείοις, δὲν ἔβλεπε τις ἄλλην τινα κίνησιν ἢ ἐργασίαν. Ὅλοι ἐκάθηντο ἢ ἐκοίτοντο εἰς τεχνητῶς σκιασθέντα δωμάτια καὶ ἀνεπαύοντο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄλως ἄεργοι, ἐν μέρει δὲ ἀσχολούμενοι εἰς ἀσήμαντα ἐργόχειρα. Αἱ σημαντικώτεραι δέσποναι καὶ παρθέναι ἦσαν ἐξηπλωμένοι μετὰ τὰς ἐλαφράς ἐκεῖνας ἐκ τῆς νήσου Κῷ ἐσθῆτάς των ἐπὶ ἀνακλιντρων, καὶ παρ' αὐτὰ ἐκάθηντο κατὰ γῆς δοῦλαι, αἵτινες διὰ ταιωνέων πτερῶν διαρριπίζουσαι ἐδρόσιζον τὸν ἀέρα.